

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2015/1848,

annettu 5 päivänä lokakuuta 2015,

jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodelle 2015

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 148 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden ja unionin on määrä pyrkiä kehittämään yhteensovitettua työllisyysstrategiaa ja erityisesti edistämään ammattitaitoisen, koulutetun ja mukautumiskykyisen työvoiman sekä talouden muutoksiin reagoivien työmarkkinoiden kehittämistä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa määriteltyjen täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Jäsenvaltiot pitävät – työnantajien ja työntekijöiden velvollisuuksiin liittyvät kansalliset käytännöt huomioon ottaen – työllisyyden edistämistä yhteistä etua koskevana asiana ja soveltavat sitä koskevan toimintansa yhteen neuvostossa.
- (2) Unioni torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää ja edistää sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja suojelua sekä naisten ja miesten tasa-arvoa. Poliittikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa unioni ottaa huomioon korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen liittyvät vaatimukset.
- (3) Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat ovat johdonmukaiset neuvoston suosituksessa (EU) 2015/1184 ⁽⁴⁾ esitettyjen jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen kanssa. Ne muodostavat yhdenmukaiset suuntaviivat Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiselle, jäljempänä 'yhdenmukaiset suuntaviivat', ja neuvosto hyväksyy ne jäsenvaltioiden ja unionin politiikan ohjaamiseksi.
- (4) Unioni on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti kehittänyt ja pannut täytäntöön politiikan yhteensovittamisvälineitä finanssi-, makrotalous- ja rakennepolitiikkaa varten. Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso yhdistää nämä eri välineet talouden, julkisen talouden ja työllisyys- ja sosiaalipolitiikan monenvälisen yhdenmukaisen valvonnan kehykseen, ja sillä pyritään toteuttamaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, etenkin ne, jotka koskevat työllisyyttä, koulutusta ja köyhyyden vähentämistä, sellaisena kuin ne on esitetty neuvoston päätöksessä 2010/707/EU ⁽⁵⁾. Eurooppalaisen ohjausjakson järjeistämisen ja tehostamisen, jota esitetään vuotta 2015 koskevassa komission vuotuisessa kasvuselvityksessä, odotetaan parantavan entisestään sen toimivuutta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 8. heinäkuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 27. toukokuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Lausunto annettu 4. kesäkuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Neuvoston suositus (EU) 2015/1184, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2015, jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista (EUVL L 192, 18.7.2015, s. 27).

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2010/707/EU, annettu 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).

- (5) Rahoitus- ja talouskriisi on paljastanut ja korostanut merkittäviä heikkouksia unionin ja jäsenvaltioiden talouksissa. Kriisi toi myös esiin jäsenvaltioiden talouksien ja työmarkkinoiden tiiviin keskinäisen riippuvuuden. Keskeisenä haasteena on varmistaa, että unioni siirtyy tilaan, jossa kasvu on älykästä, kestäväää ja osallisuutta edistävää ja jossa luodaan työpaikkoja. Tämä edellyttää yhteensovitetuista, kunnianhimoisista ja tehokkaita toimia sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja unionin talouden ohjausjärjestelmän mukaisesti. Tarjonta- ja kysyntäpuolen toimenpiteiden yhdistämisellä näillä politiikan toimilla on määrää edistää investointeja, saada aikaan entistä vahvempi sitoutuminen rakenneuudistuksiin ja vastuullisen finanssipolitiikan harjoittaminen, samalla kun otetaan huomioon niiden työllisyys- ja sosiaalipoliittiset vaikutukset. Neuvoston ja komission vuonna 2015 hyväksymän yhteisen työllisyysraportin keskeisten työllisyys- ja sosiaalisten indikaattorien tulostaulu on tältä osin erityisen hyödyllinen väline, koska sen avulla voidaan havaita ajoissa keskeiset työllisyys- ja sosiaaliset ongelmat ja eroavuudet ja tunnistaa alueet, joilla tarvitaan eniten poliittisia toimia.
- (6) Työmarkkinoiden uudistuksissa, kansalliset palkanmuodostusmekanismit mukaan lukien, olisi noudatettava sosiaalisen vuoropuhelun kansallisia käytäntöjä sekä annettava tarvittava määrä poliittista liikkumavaraa sosioekonomisten kysymysten laajaa pohdintaa varten.
- (7) Jäsenvaltioiden ja unionin olisi puututtava myös kriisin sosiaalisiin vaikutuksiin ja pyrittävä rakentamaan yhteenkuuluvuutta lisäävä yhteiskunta, jossa ihmiset pystyvät ennakoimaan ja hallitsemaan muutoksia ja osallistumaan aktiivisesti yhteiskuntaan ja talouteen. Olisi taattava, että kaikille on tarjolla mahdollisuuksia ja että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen vähenevät, etenkin varmistamalla työmarkkinoiden ja sosiaalisen suojelun järjestelmien tehokas toiminta ja poistamalla tekijöitä, jotka estävät työmarkkinoille osallistumista. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että talouskasvun hyödyt saavuttavat kaikki kansalaiset ja kaikki alueet.
- (8) Yhdennettyjen Eurooppa 2020 -suuntaviivojen mukaiset toimet ovat merkittävässä asemassa pyrittäessä saavuttamaan työllisyyttä ja älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', tavoitteet. Eurooppa 2020 -strategian tukena olisi oltava yhdennetyt eurooppalaiset ja kansalliset toimintalinjat, jotka jäsenvaltioiden ja unionin olisi pantava täytäntöön, jotta saadaan aikaan myönteisiä heijastusvaikutuksia yhteensovitetuista rakenneuudistuksista sekä asianmukainen talouspolitiikan yhdistelmä ja jotta eurooppalaisella politiikalla voidaan vaikuttaa johdonmukaisemmin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin.
- (9) Vaikka yhdennetyt Eurooppa 2020 -suuntaviivat on osoitettu jäsenvaltioille ja unionille, ne olisi pantava täytäntöön yhdessä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa kumppanuudessa, jossa parlamentit, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat tiiviisti mukana.
- (10) Yhdennetyissä Eurooppa 2020 -suuntaviivoissa jäsenvaltioille annetaan uudistusten täytäntöönpanoon liittyviä ohjausta, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden välinen keskinäinen riippuvuus. Nämä yhdennetyt suuntaviivat ovat vakaus- ja kasvusopimuksen ja voimassa olevan EU:n lainsäädännön mukaiset. Näiden yhdennettyjen suuntaviivojen olisi muodostettava perusta maakohtaisille suosituksille, joita neuvosto voi antaa jäsenvaltioille.
- (11) Työllisyyskomitean ja sosiaalisen suojelun komitean olisi perussopimuksessa määritettyjen toimeksiantojensa mukaisesti seurattava, miten työllisyyspolitiikan suuntaviivat toteutuvat asianomaisten politiikkojen täytäntöönpanossa. Näiden komiteoiden ja muiden talous- ja sosiaalipolitiikkojen yhteensovittamiseen osallistuvien neuvoston valmisteluelinten olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään liitteessä olevat jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat. Nämä suuntaviivat ovat osa yhdennettyjä Eurooppa 2020 -suuntaviivoja.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on otettava huomioon liitteessä esitetyt suuntaviivat työllisyyspolitiikassaan ja uudistusohjelmissaan, joista annetaan selvitys Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 5 päivänä lokakuuta 2015.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
N. SCHMIT

LIITE

**JÄSENVALTIOIDEN TYÖLLISYYSPOLITIIKAN SUUNTAVIIVAT
YHDENNETTYJEN EUROOPPA 2020 -SUUNTAVIIVOJEN II OSA**

Suuntaviiva 5: Työvoiman kysynnän lisääminen

Jäsenvaltioiden olisi helpotettava laadukkaiden työpaikkojen luomista, poistettava esteitä, joita yritykset kohtaavat ihmisten palkkaamisessa, edistettävä yrittäjyyttä ja tuettava erityisesti pienten yritysten luomista ja kasvua. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä aktiivisesti yhteisötaloutta ja kannustettava sosiaaliin innovaatioihin.

Verorasitus olisi siirrettävä työstä muihin verotuslähteisiin, jotka ovat vähemmän haitallisia työllisyyden ja kasvun kannalta, samalla kun suojataan verotulot riittävää sosiaalista suojelua ja kasvua vahvistavia menoja varten. Työn verotuksen alentaminen olisi kohdistettava sellaisten tekijöiden poistamiseen, jotka estävät eivätkä kannusta osallistumista työmarkkinoille, etenkin niiden henkilöiden osalta, jotka ovat kauimpana työmarkkinoista.

Jäsenvaltioiden olisi yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa ja kansallisten käytäntöjen mukaisesti rohkaistava sellaisia palkanmuodostusmekanismeja, joilla mahdollistetaan palkkojen reagointi tuottavuuden kehitykseen. Osaamiserot ja eri alueiden, sektoreiden ja yritysten väliset eroavuudet talouden suorituskyvyssä olisi otettava huomioon. Vähimmäispalkkoja asettaessaan jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten olisi otettava huomioon niiden vaikutus työssäkäyvien köyhyyteen, työpaikkojen luomiseen ja kilpailukykyyn.

Suuntaviiva 6: Työvoiman tarjonnan, taitojen ja osaamisen parantaminen

Jäsenvaltioiden olisi yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa edistettävä tuottavuutta ja työllistävyyttä tarjoamalla asianmukaisia tietoja, taitoja ja osaamista. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä tarvittavat investoinnit kaikkiin yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiin parantaakseen niiden tehokkuutta ja toimivuutta työvoiman taitojen ja osaamisen lisäämisessä, jotta työntekijät pystyisivät siten paremmin ennakoimaan dynaamisten työmarkkinoiden nopeasti muuttuvia tarpeita ja vastaamaan niihin yhä digitaalisemmaksi muuttuvassa taloudessa sekä teknologian, ympäristön ja väestörakenteen muuttuessa. Jäsenvaltioiden olisi tehostettava pyrkimyksiä, joilla parannetaan kaikkien mahdollisuuksia laadukkaaseen elinikäiseen oppimiseen, ja pantava täytäntöön aktiivisena ikääntymistä koskevia strategioita, jotka mahdollistavat pidemmän työelämässä pysymisen.

Koulutusjärjestelmien rakenteellisiin heikkouksiin olisi puututtava, jotta voitaisiin varmistaa hyvät oppimistulokset ja vähentää koulunkäynnin keskeyttävien nuorten määrää. Jäsenvaltioiden olisi kohotettava koulutustasoa ja edistettävä työlähtöisiä oppimisjärjestelmiä, kuten teorian ja käytännön yhdistäviä oppimisjärjestelmiä, kehitettävä ammatillista koulutusta ja parannettava mahdollisuuksia saada tunnustus ja validointi virallisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella hankituille taidoille ja osaamiselle.

Korkeaan työttömyyteen ja työvoiman ulkopuolelle jäämiseen olisi puututtava. Pitkäaikais- ja rakennetyöttömyyttä olisi merkittävästi vähennettävä ja ehkäistävä kattavilla ja toisiaan vahvistavilla strategioilla, joihin sisältyy yksilöllinen aktiivinen tuki työmarkkinoille palaamista varten. Nuorisotyöttömyyteen sekä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten (not in education, employment or training, NEET) korkeaan määrään olisi puututtava kattavasti parantamalla koulusta työelämään siirtymistä rakenteellisesti sekä panemalla nuorisotakuu kokonaisuudessaan täytäntöön.

Työllistymisen esteitä olisi vähennettävä erityisesti muita heikommassa asemassa olevien ryhmien osalta.

Naisten osallistumista työmarkkinoille olisi lisättävä, ja sukupuolten tasa-arvo on varmistettava muun muassa samapalkkaisuudella. Työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista ja erityisesti kohtuuhintaisen ja laadukkaan varhaiskasvatuksen, hoivapalvelujen ja pitkäaikaishoidon saatavuutta olisi edistettävä.

Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä täysimääräisesti Euroopan sosiaalirahastoa ja unionin muita rahastoja työllisyyden, sosiaalisen osallisuuden, elinikäisen oppimisen ja koulutuksen edistämiseksi sekä julkishallinnon parantamiseksi.

Suuntaviiva 7: Työmarkkinoiden toiminnan parantaminen

Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon joustoa ja turvaa koskevat periaatteet. Niiden olisi vähennettävä ja ehkäistävä työmarkkinoiden segmentoitumista ja torjuttava pimeää työtä. Työsuhdeturvasääntöjen, työolainsäädännön ja laitosten olisi kaikkien taattava asianmukainen rekrytointiympäristö ja tarjottava samalla riittävä turva kaikille työssä oleville ja

työtä etsiville. Olisi varmistettava laadukkaat työpaikat siltä osin kuin on kyse sosioekonomisesta turvallisuudesta, työjärjestelyistä, koulutusmahdollisuuksista, työoloista (työterveys ja -turvallisuus mukaan luettuna) ja työn ja perhe-elämän yhdistämisestä.

Jäsenvaltioiden olisi otettava kansalliset parlamentit ja työmarkkinaosapuolet tiiviisti mukaan uudistusten ja politiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon kansallisten käytäntöjen mukaisesti ja tukeakseen työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun toimivuuden ja tehokkuuden parantamista kansallisella tasolla.

Jäsenvaltioiden olisi edistettävä aktiivista työmarkkinapolitiikkaa parantamalla sen tehokkuutta, kohdentamista, saavutettavuutta, kattavuutta ja vuorovaikutusta passiivisten toimenpiteiden kanssa ja varmistettava samalla työttömien oikeus ja velvollisuus hakea aktiivisesti työtä. Tällä politiikalla olisi pyrittävä parantamaan kysynnän ja tarjonnan kohtaamista työmarkkinoilla ja tukemaan kestäviä siirtymiä.

Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä parantamaan ja tehostamaan julkisia työvoimapalveluja työttömyyden vähentämiseksi ja lyhentämiseksi tukemalla työnhakijoita yksilöidyillä palveluilla, tukemalla työmarkkinoiden kysyntää ja toteuttamalla tulosten mittausjärjestelmiä. Jäsenvaltioiden olisi tehokkaasti aktivoitava henkilöitä, jotka voivat osallistua työmarkkinoille, ja annettava heille mahdollisuuksia, sekä tarjottava turvaa niille, jotka eivät kykene osallistumaan työmarkkinoille. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä kaikille naisille ja miehille avoimia, osallisuutta edistäviä työmarkkinoita toteuttamalla tehokkaita syrjinnän vastaisia toimenpiteitä sekä edistettävä työllistyvyyttä investoimalla inhimilliseen pääomaan.

Työntekijöiden liikkuvuutta olisi tuettava, jotta eurooppalaisten työmarkkinoiden mahdollisuudet voitaisiin hyödyntää täysimittaisesti. Ammatillisten lisäeläkkeiden siirrettävyyttä ja tutkintojen tunnustamista rajoittavat liikkuvuuden esteet olisi poistettava. Jäsenvaltioiden olisi samalla estettävä voimassa olevien sääntöjen väärinkäytökset sekä tunnistettava mahdollinen "aivovuoto" tietyiltä alueilta.

Suuntaviiva 8: Sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyden torjuminen ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen

Jäsenvaltioiden olisi nykyaikaistettava sosiaalisen suojelun järjestelmiä, jotta ne tarjoaisivat tehokkaan, toimivan ja riittävän turvan kaikissa elämänvaiheissa, edistettävä näin sosiaalista osallisuutta sekä yhtäläisiä mahdollisuuksia, myös sekä naisille että miehille, ja puututtava eriarvoisuuteen. Yleiskattavien lähestymistapojen täydentäminen valikoivilla lähestymistavoilla parantaa järjestelmien vaikuttavuutta, ja yksinkertaistamisen pitäisi johtaa saatavuuden ja laadun paranemiseen. Ennaltaehkäiseviin ja integroituihin strategioihin olisi kiinnitettävä enemmän huomiota. Sosiaalisen suojelun järjestelmien olisi edistettävä sosiaalista osallisuutta kannustamalla ihmisiä osallistumaan aktiivisesti työmarkkinoille ja yhteiskuntaan. Olennaisia ovat kohtuuhintaiset, saatavilla olevat ja laadukkaat palvelut, muun muassa lastenhoito, koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta, koulutus, asuminen, terveyspalvelut ja pitkäaikaishoito. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä myös peruspalveluihin ja toimiin, joilla estetään koulunkäynnin keskeyttäminen, vähennetään työssäkäyvien köyhyyttä sekä torjutaan köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä.

Tätä varten olisi hyödynnettävä eri välineitä toisiaan täydentävästi, aktiivisen osallisuuden periaatteiden mukaisesti, mukaan luettuna työvoiman aktiivisuuden mahdollistavat palvelut, saatavilla olevat laadukkaat palvelut ja riittävä toimeentulotuki, jotka on kohdennettu yksilöllisiin tarpeisiin. Sosiaalisen suojelun järjestelmät olisi suunniteltava niin, että etuuksien käyttöä helpotetaan kaikkien niihin oikeutettujen parissa, tuetaan suojelua ja investointeja inhimilliseen pääomaan ja edistetään köyhyiden ja sosiaalisen syrjäytymisen ehkäisyä ja vähentämistä ja turvaa niiden varalta koko elämän ajan.

Eliniän pidentyessä ja väestörakenteen muuttuessa jäsenvaltioiden olisi varmistettava eläkejärjestelmien kestävyys ja riittävyys sekä naisten että miesten osalta. Jäsenvaltioiden olisi parannettava terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmiensä laatua, saatavuutta, tehokkuutta ja toimivuutta, ja samalla olisi turvattava niiden kestävyys.